

مدیریت آموزش عالی در راستای جهانی شدن

نهضت زوار

دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی دانشگاه پیام نور کرج

چکیده

آموزش عالی نمادی از رشد یا افول یک جامعه می‌باشد. نیروی متخصص تربیت‌یافته یک جامعه و افکار و اعمال اجرایی آن‌ها همگی محصول آموزش عالی می‌باشند. در صورتی که این نیروهای متخصص متناسب با نیازهای جامعه و دنیا تربیت نیافته باشند موجب اتلاف منابع مالی و منابع انسانی خواهد شد. با توجه به مفهوم جهانی شدن در دنیای امروز و رشد جمعیت در سال‌های اخیر، بین‌المللی شدن آموزش عالی از مفهومی که صرفاً به جابجایی دانشجویان مربوط بود به مفهومی گسترده‌تر تبدیل شده است که مستلزم بهبود کیفیت در مراکز آموزش عالی، استفاده از فناوری‌ها و تکنولوژی‌های جدید و رقابت در سطح جهانی می‌باشد. در مدیریت مدرن، هم ساختار بومی و هم ساختار جهانی نقش ایفا می‌کنند و امروزه بین‌المللی نمودن به شاخصی برای سنجش کیفیت آموزش عالی در کشورها بدل گشته است. حرکت به سوی جهانی نمودن آموزش عالی مستلزم این است که مدیران برنامه‌ریز آموزش عالی نگاه کلانی به نیازهای جامعه خود و جهان پیرامون داشته باشند و با ارائه برنامه‌های سازنده هم‌راستا با آموزش عالی دنیا نیروهای متخصص و کارآمد به جامعه ارائه نمایند. با رشد دانش و افزایش روزافزون فناوری‌های ارتباطات و نیز شبکه‌های اجتماعی مدیران آموزش عالی می‌توانند با بهره‌گیری از این امکانات در راستای ارتقاء کیفیت و کمیت سیستم آموزشی گام‌های مؤثر بردارند.

واژه‌های کلیدی: جهانی شدن، آموزش عالی، ارتقاء کیفیت، خصوصی سازی.

۱- مقدمه

در دنیای امروز جهانی شدن به عنوان یک مفهوم نو وارد عرصه‌های مختلف سیاسی اقتصادی و فرهنگی شده است، در این میان تأثیر شگرف جهانی شدن بر آموزش عالی غیرقابل انکار است کاهش اثربخشی سرمایه‌گذاری در آموزش عالی در سطح ملی، کشورها را وادار نموده تا به جهانی سازی فعالیت‌های آموزش عالی برای کاهش هزینه‌ها و استفاده از تجربیات و امکانات دیگر کشورها بپردازند تبادل دانشجو میان کشورها و انتقال دانش و تجربیات کمک شایانی به ارتقاء کیفیت آموزش عالی نموده است. رشد روزافزون جمعیت و افزایش تقاضا برای ورود به دانشگاه مدیران آموزش عالی را بر آن داشته که برای حفظ و بالا بردن کیفیت آموزشی و توزیع عادلانه امکانات و تأمین منابع مالی دانشگاه‌ها، اقدام برای خصوصی سازی دانشگاه‌ها را به عنوان یک راهبرد اصلی مدنظر داشته باشند

در مقاله حاضر سعی شده است تأثیر جهانی سازی بر آموزش عالی مورد بررسی قرار گیرد و در ادامه جهانی شدن و تأثیر آن بر ارتقاء کیفیت دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی مورد بررسی قرار گیرد و در آخر خصوصی سازی مؤسسات آموزش عالی به عنوان راهکاری برای پاسخگویی به رشد جمعیت و رشد علم در دنیا هم‌راستا شدن با جهانی شدن معرفی شده است.

۲- تاریخچه جهانی شدن

از زمانی که انسان‌های اولیه شروع به تبادل کالا به کالا با هم‌نوع خود نمودند. عقاید، نظریات و نوع نگرش خود را هم به همدیگر انتقال می‌دادند. این تبادلات تا آنجا پیشرفت کرد که قراردادهایی فی‌مابین گذاشته می‌شد و تعهداتی به هم می‌دادند؛ و این گسترش روابط از حد فردی به تعاملات اجتماعی و فراتر از آن منطقه‌ای رسید. کنکاش انسانی برای یافتن مناطق و هم‌نوعان دیگر و ارتباط برقرار کردن آن‌ها و حتی سودجویی‌ها باعث ایجاد انگیزه‌های سفر و بعداً مهاجرتی‌هایی شد. تعاملات فرهنگی و اجتماعی و تأثیرپذیری از هم بالا گرفت حتی در جنگ‌ها و تصرفات شکل جدیدتری به خود می‌گرفت. اولین گفتمان اقتصادی و سیاسی و فرهنگی جوامع را تجار و سیاحان بر عهده گرفتند؛ و معرفی تمدن‌ها و فرهنگ‌ها و علوم با ارتباطات اقتصادی صورت می‌پذیرفت. با پیشرفت علوم و نزدیکی راه‌ها و اختراع ماشین بخار و قطار و کشتی این تعاملات با قدرت و در سطوح بالا شکل می‌گرفت.

این رشد مفهومی را در ذهن متفکرین شکل داد و آن این بود که دنیا به سمت ارتباطات نزدیک‌تر و مفهومی‌تر پیش می‌رود. در سال ۱۹۶۱ اصطلاح جهانی شدن در فرهنگ وبستروارد شد و مقاله‌ای در سال ۱۹۶۲ در خصوص جهانی شدن نوشته شد. این مفهوم همه متفکرین اقتصادی سیاسی و علمی را معطوف خود نمود. برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌های کلان و مدیریت‌ها با محور جهانی شدن آغاز شد. کشورهای با قدرت‌های اقتصادی بالا درصدد بهره‌برداری از این مفهوم درصدد رشد هر چه بیشتر آن برآمدند و با رشد تکنولوژی و افزایش راه‌های ارتباطی جدید و شناخت فرهنگ‌های دول مختلف، جهانی شدن شکل بسیار جدیدی به خود گرفت و در همه زمینه‌های اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و آموزشی نقش‌آفرینی کرد در این میان اندیشمندان جهان با انتشار مقالات و کتب فراوان اثرات این مفهوم را مورد ارزیابی قرار دادند سیاسیون که درصدد رشد نقش سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور خود هستند سیاست‌گذاری‌های جدیدی را بنا گذاشتند.

در جهان امروز، انسان‌ها با مسائلی مواجه هستند که بیش از آنکه ریشه ملی داشته باشد و تنها با عزم ملی بتوان حل کرد، منشأ بین‌المللی دارند، به عبارت دیگر، این دشواری‌ها جهانی‌اند و تأثیرات بین‌المللی خاص خود را به همراه می‌آورند؛ بنابراین، ایجاد شناخت و نگرش‌های سازنده بین‌المللی برای رفع یا کاهش آن‌ها ضروری است و این هم جز با شناخت و درک متقابل فرهنگ‌ها، تمدن‌ها و شرایط اقتصادی، سیاسی و اجتماعی سایر ملت‌ها امکان‌پذیر نیست. (بزرگمهری، ۱۳۸۳: ۴)

در حوزه ارزش‌شناسی، از یک‌طرف جهانی شدن بر اهمیت یافتن ارزش‌های جهانی اثر می‌گذارد و از طرف دیگر، اخلاقیات مربوط به تکثرگرایی فرهنگی و محترم شمردن همه ملیت‌ها و فرهنگ‌ها را ترویج می‌نماید. اهمیت یافتن ارزش‌های جهانی بدین معناست که به منظور آماده‌سازی انسان‌ها برای زندگی مشترک در جامعه جهانی، آن‌ها را باید به سوی ارزش‌هایی که جهان‌شمول و عمومی‌اند، سوق داد. پرورش روحیه عدالت‌خواهی، نوع‌دوستی، ایجاد حس همدلی، توجه به محیط‌زیست و

توانایی تحمل دیگران از اهم این صفات است که معمولاً در قالب اصطلاحاتی چون تربیت شهروند جهانی ظهور می‌یابد. (فرمیپنی فراهانی، ۱۳۸۲: ۳۶۷)

جهانی‌شدن بیشتر با نتایجی که به همراه داشته است شناخته می‌شود و احتمالات بیشتر این نتایج بعد از جنگ جهانی دوم به وجود آمدند از جمله مهم‌ترین نتایج به‌دست‌آمده می‌توان موارد زیر را برشمرد:

نتایج اقتصادی:

- _ افزایش تجارت بین‌الملل
- _ گسترش سرمایه‌گذاری‌های مستقیم
- _ وضع تعهدنامه‌های بین‌الملل توسط سازمان‌هایی مثل تجارت جهانی و سندیکاهای اقتصادی مثل اوپک
- _ افزایش فعالیت‌های اقتصادی بین‌المللی به وسیله شرکت‌های چندملیتی
- _ افزایش تجارت بین‌الملل

نتایج فرهنگی:

- _ دسترسی آسان به فرهنگ‌های مختلف و گسترش تنوع فرهنگی مثل صادرات فیلم‌های هالیوود
- _ رونق سفرهای بین‌الملل و صنعت توریسم
- _ بالا رفتن آمار مهاجرت
- _ توسعه تولید کالاهای مصرفی برای دیگر کشورها به‌خصوص در شرایطی که با فرهنگ آن‌ها سازگار باشد
- _ گرایش‌ها و فرهنگ‌های عمومی در سطح جهان
- _ وقوع رویدادهای ورزشی جهانی مثل جام جهانی
- _ شکل‌گیری و پیشرفت مجموعه ارزش‌های جهانی

نتایج فناوری و قوانین:

- _ پیشرفت زیرساخت‌های مخابراتی و ماهواره‌ای مجهزتر، کابل‌های نوری و زیردریایی و تلفن‌های بی‌سیم
- _ افزایش شمار اعمال استانداردهای جهانی مثل کپی‌رایت و حق ثبت اختراع
- _ فشار جامعه و کلا برای ایجاد دادگاه جرائم بین‌الملل و جنبش‌های بین‌الملل

۳- آینده‌پژوهی و آینده‌شناسی در آموزش عالی و دانشگاه

بشر به‌واسطه برخورداری از عقلی، میل به جاودانگی، رقابت و اشتیاق فراوان برای تسلط بر طبیعت، همواره به فکر آینده خود، فرزندان، خانواده، کسب‌وکار، محله، روستا، شهر، جامعه، کشور و جهان بوده است. در این میان، انسان سعی کرده است برای آینده و اتفاقات آن از سطحی از آمادگی برخوردار باشد. تقلاً برای آینده‌شناسی همزاد انسان بوده و ریشه بسیاری از آداب، رسوم و سنن تاریخی نظیر ستاره‌شناسی، غیب‌گویی، کف‌بینی و طالع‌بینی در آن نهفته است (مافی، ۱۳۹۰). تفاوت عمده آینده‌نگری بشر معاصر با انسان‌های گذشته، پیچیدگی واقعیت‌ها، نظام‌مندی و رعایت اصول علمی در مطالعات آینده است. به عبارتی، آینده‌پژوهی، دانش و معرفتی است که سازمان را نسبت به رویدادها، فرصت‌ها و تهدیدهای احتمالی آتی آگاه کرده، ابهام‌ها، تردیدها و دغدغه‌های آن را کاهش داده و توانایی انتخاب‌های هوشمندانه را افزایش می‌دهد. به‌طور کلی، آینده‌پژوهی ابزاری برای مهندسی هوشمندانه آینده است (تاج‌آبادی و دیگران، ۱۳۹۱). آینده‌پژوهی، دانش فناوری نوپدید است که به لحاظ گستردگی و تنوع حوزه‌های همپوشان و مرتبط، دستاوردها و راهبردی برای جوامع، سازمان‌ها و افراد داشته است. امروزه، با توجه به تحولات موجود یکی از مهم‌ترین ابزارهای نظام‌یافته و کل‌نگر در عرصه‌های سیاست‌گذاری، تصمیم‌سازی و

راهبرد نگاری، آینده‌پژوهی است (قربانی، ۱۳۹۱). آینده‌پژوهی به‌منزله یک مفهوم میان‌رشته‌ای و فرارشته‌ای، امکان شناسایی رویدادها و روندهای مؤثر در شکل‌گیری تحولات آینده و دستیابی به تصویری روشن از آینده را فراهم می‌کند. همسو با تحولات جهانی و در پاسخ به تغییرات محیطی در دو دهه اخیر، تلاش‌های زیادی برای آینده‌شناسی، آینده‌پژوهی، شناسایی و تحلیل تهدیدها و فرصت‌ها و تدوین سناریوهای آموزش عالی و نظام دانشگاهی انجام شده است. بر اساس یافته‌های این پژوهش، تلقی‌ها و برداشت‌ها در مورد چالش‌ها و آینده آموزش عالی متفاوت است. برخی خبرگان و پژوهشگران، افزایش رقابت، تغییر جریان‌های درآمد، روندهای جمعیت و نیروی کار، فناوری و تغییر ادراک عمومی را ابرهای تاریک در افقی که آموزش عالی را تهدید می‌کند، می‌پندارند. برخی، این تحولات را عوامل تغییر قلمداد می‌کنند که آموزش عالی را قادر خواهد کرد خود را به روش‌های مثبت دوباره اختراع کند (گلدستین، ۲۰۰۶). از نظر گلدستین، هدف از آینده‌پژوهی در آموزش عالی، پیش‌بینی آینده نیست، بلکه شناسایی نیروهایی است که در حال ایجاد تغییر هستند و فهم کاربری ظرفیت آن‌ها برای آموزش عالی است (گلدستین، ۲۰۰۶). همچنین، آینده‌پژوهی در آموزش عالی عبارت است از شناسایی پیشران‌های "تغییر و بررسی انواع فرصت‌ها و تهدیدها برای آموزش عالی، دانشگاه‌ها و حوزه‌های کارکردی، فهم چگونگی آماده شدن دانشگاه‌ها برای مدیریت تغییر و شناسایی حوزه‌هایی که رهبران باور دارند آموزش عالی می‌تواند جهت شکل‌دهی آینده خود اقدام کند.

۴- جهانی‌شدن و مدیریت آموزش عالی

جریان کلی پدیده‌های جهان حاکی از بالا بودن نرخ تغییرات است. هم‌راستا با تغییر و تحول نهادهای جامعه، سرعت تغییرات دانشگاه‌ها همچنین بیشتر می‌شود. عصر کشاورزی بیش از پنج هزار سال طول کشید و عصر صنعت حدود صد و پنجاه سال استمرار داشت (تافلر، ۱۳۷۴). پیش‌بینی این است که عصر دانش طول عمر کمتری خواهد داشت و اعصار دیگری متولد خواهند شد. با توجه به روند گذشته و تغییرات وسیع جامعه، نیاز به دانش به‌طور فزاینده‌ای در آینده بیشتر خواهد شد. به اعتقاد کوی نظام آموزشی در زمینه ملی "قرار دارد و از سیاست حکومت و درعین‌حال از سطح عمومی و توسعه اقتصادی و اجتماعی به‌ویژه فرهنگی تأثیر می‌پذیرد. زمانی که ساختارهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی دگرگون می‌شوند نظام آموزشی نیز بافاصله زمانی، تغییر می‌کند (کوی، ۱۳۷۸). سه انقلاب مهم شامل انقلاب صنعتی، انقلاب دموکراتیک و انقلاب آموزشی، مدرنیته را شکل داده‌اند. در واقع، انقلاب آموزشی به دنبال انقلاب صنعتی و انقلاب دموکراتیک بوده و بر اساسی الزامات و نیازهای انقلاب صنعتی و دموکراتیک ایجاد شده است. در آینده نیز با توجه به تغییر ماهیت انقلاب صنعتی و انقلاب‌های دموکراتیک و ظهور عصر دانش، ماهیت انقلاب آموزشی تغییر خواهد کرد. تغییر دائمی، قانون ثابت حاکم بر جهان است. در شرایط تغییر، بقای هر موجودیت و ارگانیسم طبیعی و اعتباری منوط به سازگاری با شرایط تحولی زیست‌بوم و محیط پیرامونی است. در زیست‌بوم‌های معرفتی و اجتماعی برخلاف زیست‌بوم‌های طبیعی، انطباق موفق با عمل آگاهانه و تصمیم‌ارادی موجودیت و ارگانیسم ارتباط دارد. دانشگاه، جهانی کوچک در جامعه بزرگ‌تر بوده (دلانتی، ۲۰۰۱) و نظام و کارکردهای نظام دانشگاهی نمی‌تواند در جهان پویا، ایستا بماند.

با عنایت به تأثیرات جهانی‌شدن بر ابعاد فرهنگی و اجتماعی جامعه، طبیعی است بین جهانی‌شدن و آموزش عالی نیز ارتباطی برقرار شود امروزه داشتن اطلاعات، آگاهی و خلاقیت و نوآوری از عوامل اصلی پیشرفت تلقی می‌شود و یقیناً برای تحقق پیشرفت‌ها و اثربخشی نظام‌های آموزشی ارتباط معناداری وجود دارد از مؤسسات آموزش عالی انتظار می‌رود فارغ تحصیلاتی را به جامعه ارائه دهند که در علوم و فنون تولید نرم‌افزاری و برآورده ساختن نیازهای اقتصادی بازار، توان لازم را داشته باشند. علم و فناوری و فعالیت‌های مربوط به آن، به‌ویژه در عصر حاضر بیش از هر فعالیت دیگری، خصلتی جهانی و بین‌المللی پیدا کرده است، لذا ضرورت برقراری ارتباطی فعال و پویا در تمام عرصه‌های علمی، با مجامع و محافل علمی بین‌المللی، بیش‌ازپیش احساس می‌شود. (شرقی، ۱۳۸۳: ۱۸۷)

نیازهای رو به رشد هر جامعه انتظاراتی را از مدیران آموزش عالی طلب می‌نماید تا در راستای همگام شدن با جهانی‌شدن از یک‌طرف و بومی‌نگه‌داشتن سیستم آموزش عالی از سوی دیگر، نیروهای متخصصی را تربیت کند که توان رقابت در جامعه

جهانی را داشته باشند. تک‌بعدی نگاه کردن به جهانی‌شدن در آموزش عالی موجبات افت کیفیت در مبحث آموزشی و تربیت دانش‌آموختگان خواهد شد.

علاوه بر این بسیاری از مردم (به‌ویژه منتقدین امپریالیسم فرهنگی) جهانی‌شدن را به «غربی‌سازی» به‌ویژه به شکل آمریکائی‌اش تعریف کرده‌اند که بر این اساس، جهانی‌شدن طرحی است که غایت آن، غلبه فرهنگ غرب بر جهان خواهد بود. نهایتاً برخی جهانی‌شدن را به اقلیم زدایی تعبیر کرده‌اند که به معنی دگرگونی در محیط‌های جغرافیایی است یعنی فاصله‌ها و مرزها، تأثیر تعیین‌کننده قبلی خود را از دست می‌دهند. (دعایی و عالی، ۱۳۸۴: ۱۲)

برای پیشگیری از این موضوع باید به نتایج مثبت و منفی حاصل از جهانی‌شدن توجه نمود و با بررسی نظرات مخالف و موافق از این پدیده در جهت رشد آموزش عالی استفاده نمود در زیر به نظرات مخالف و موافق پدیده جهانی‌سازی آموزش عالی اشاره شده است:

دلایل مخالفین جهانی‌سازی آموزش عالی:

۱. از بین رفتن فرهنگ‌های بومی
 ۲. خروج متخصصان تربیت‌شده از جامعه ضعیف‌تر به سمت جوامع پیشرفته
 ۳. فرار سرمایه از جوامع ضعیف
 ۴. نفوذ سیاسی، اقتصادی
 ۵. از بین رفتن میزان کنترل بر نظام آموزشی
 ۶. از بین رفتن نظام‌های آموزش محلی وب وجود آمدن نظام آموزش واحد
 ۷. حذف مکتوبات آموزشی به علت شیوه نوین آموزش رسانه‌ای
 ۸. حذف آموزش‌دهندگان دانشگاهی و تضعیف جایگاه دانشگاه به‌عنوان محل اختصاصی آموزش
 ۹. حذف نظارت قدرت‌های محلی و دولت
 ۱۰. کاهش نیروی انسانی فعال در سیستم‌های آموزشی
 ۱۱. ترویج مصرف‌گرایی و ایجاد نوعی سلطه
 ۱۲. تربیت متخصصان مختص سازمان‌ها و ترجمان‌های فراملیتی
 ۱۳. حذف نظارت‌ها بر شکل آموزش
 ۱۴. به وجود آمدن زبان آموزشی واحد و از بین رفتن زبان‌های بومی کشورها
 ۱۵. ترویج سکولاریسم و دوری جستن دانش‌آموختگان از دین و اعتقادات محلی و بومی
 ۱۶. تهاجم فرهنگی
 ۱۷. کم‌رنگ شدن دانشگاه‌های بومی و رشد دانشگاه‌های مجازی
- در مقابل نظرات مخالفان، موافقان جهانی‌شدن نیز دلایلی به شرح زیر ارائه نموده‌اند که قابل تأمل می‌باشد:
۱. ارتباط با جهانی مدرن و پیشرفته
 ۲. تبادل نیروهای متخصص
 ۳. رشد و ارتقاء فرهنگی
 ۴. نوسازی و بازسازی جامعه بر اساس اصول فرهنگ‌های پیشرفته
 ۵. حضور سرمایه‌های جهانی در تمام نقاط جهان به‌طور یکسان
 ۶. ارتقاء سطح زندگی
 ۷. عدم تسلط دولت‌ها و حکام بر سیستم آموزشی
 ۸. داشتن فرصت‌های یکسان برای جذب سرمایه

با توجه به نظرات مخالفان و موافقان جهانی شدن باید به این موضوع اذعان نمود که جهانی شدن روند حرکتی خود را در مسیر مشخصی طی می کند که اصولاً مقابله با آن غیرممکن می باشد پس لازم است مدیران ارشد سیستم آموزشی با نگاهی واقع بینانه هدایت این سیستم را طوری به دست گیرند که علاوه بر هم راستایی با جهانی شدن، بومی نگه داشتن سیستم آموزشی را نیز در اولویت قرار دهند تا تضادها باعث تضعیف سیستم آموزش نشود بلکه بتوان به نحوی مؤثر از این تضادها در جهت ارتقاء سیستم مدیریت آموزش عالی استفاده نمود.

به سخن دیگر در مواجهه با سیر جهانی شدن، محققین و رهبران آموزش عالی می توانند ابعاد مختلف جهانی شدن و نتایج مثبت و منفی آن را مورد تحلیل و بررسی قرار دهند و ضمن لحاظ نمودن واقعیت های موجود و امکانات کشور، از فرصت های جهانی شدن به نحو مطلوب بهره ببرند (اخوان صراف و همکاران، ۱۳۹۵).

ایجاد ظرفیت های جدید تولید و دانش و فناوری اطلاعات و ارتباطات در اقتصاد جهانی ایجاب می کند آموزش از یک نظام برنامه ریزی، توسعه و ارزشیابی برخوردار باشد تا به کمک آن بتوان به ارتقای مستمر کیفیت پرداخت.

آموزش عالی به عنوان پدیده ای هدفمند دارای دو بعد کمی و کیفی می باشد رشد و گسترش کمی نظام آموزشی عالی بدون توجه به کیفیت آن، عواقبی مانند اضافه عرضه نیروی انسانی متخصص در برخی رشته های دانشگاهی و اتلاف منابع انسانی و مالی را به وجود می آورد در نتیجه توجه به کیفیت آموزش عالی متناسب با تحولات به عنوان یک ضرورت محسوب می شود که باید مورد توجه قرار گیرد در این رابطه رهبران آموزش عالی می توانند با انتخاب راهبردها و برنامه های آموزشی و پژوهشی مناسب و کارآمد از آثار و نتایج مثبت جهانی شدن بهره ببرند و با تولید دانش و فناوری های جدید و عرضه آن به جهان دانش، نقش فعالی در این عرصه داشته باشند.

موفقیت مؤسسات آموزش عالی در انجام فعالیت ها و کارکردهای ملی و جهانی مستلزم تغییر و بهبود ساختارها و فرایندها و شیوه های آموزش و پژوهش می باشد انجام این تغییرات و ارتقاء کیفی دانشگاه ها مستلزم انجام فعالیت ها و برنامه های خاص می باشد که در ادامه به آن ها اشاره می شود.

۵- جهانی شدن و ارتقاء کیفیت دانشگاه ها

در دنیای متغیر امروز سازمان ها نظام های اجتماعی برای حفظ و بقای خود ناگزیر از بهبود کیفیت هستند کیفیت با توجه به نیازهای جامعه و مخاطب تعریف می شود و این نیازها دائم در حال تغییرند، نوآوری و خلاقیت در برآورده کردن این نیازها می تواند جایگاه سازمان ها را از بقیه مستثنا کند. شناسایی نقاط قوت و ضعف، تشخیص فرصت ها و تهدیدها و تلاش برای بهبود وضع موجود و رسیدن به وضع مطلوب و کسب جایگاه برتر از اهم وظایف سازمان هاست (دعایی و همکاران، ۱۳۸۴).

در این میان سیستم آموزش عالی نیز از این قاعده مستثنا نمی باشد کیفیت آموزش عالی از موارد مهم رتبه بندی دانشگاه های سراسر دنیا است بالا رفتن کیفیت آموزش عالی می تواند کمک شایانی به بالاتر بردن بهره وری دانشگاه ها بکند و مطمئناً با بالا رفتن بهره وری، هزینه ها کاهش یافته و کارایی بهتر می شود. با توجه به اهمیت بهره مند شدن هرچه بیشتر از آثار و نتایج مثبت بین المللی شدن آموزش عالی و کاهش آثار منفی حاصل از این پدیده در اغلب کشورهای جهان برای هماهنگ کردن نظام های آموزش عالی و برنامه های دانشگاهی با نیازهای توسعه ای و تحولات بین المللی و جهانی، ارتقای کیفیت آموزش عالی در اولویت قرار گرفته است (بازرگان و اسحاقی ۱۳۸۷: ۵۸)

جهانی شدن تأثیر بسزایی در تحول آموزش عالی کشورهای مختلف داشته است تأثیر این روند در کشورهای در حال توسعه به صورت دوگانه بوده است از یک طرف تشخیص صحیح فرصت ها و نقاط قوت در دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی می تواند اثری مثبت در ارتقاء علمی دانشگاه ها داشته باشد و از طرفی دیگر در صورت عدم تشخیص صحیح این نقاط قوت و فرصت های یاد شده می تواند شکاف عمیقی بین سطح علمی این کشورها و سایر کشورها به وجود آورد و همچنین دانشگاه ها در کشورهای در حال توسعه با مسائل عدیده ای از جمله ضعف سیستم اداری و مدیریت، نحوه تأمین نیروی انسانی و مالی و نابرابر بودن فرصت های آموزش روبرو هستند و این موضوع می تواند کیفیت آموزش عالی را در دانشگاه ها کاهش دهد در همین راستا

مؤسسات آموزش عالی باید برنامه واقع بینانه ای برای استفاده از تجربیات گذشته خود و درعین حال دستیابی به کیفیت مطلوب انجام دهند.

یکی از ابعاد کیفیت آموزشی تناسب برنامه‌ها و فعالیت‌ها با اهداف واحد آموزش عالی می‌باشد ابتدا باید هدف‌های بلندمدت و هدف‌های عملیاتی واحد آموزش عالی تعیین شود سپس فعالیت‌ها و کارکردها در راستای تحقق آن اهداف سازمان‌دهی شوند در ضمن باید یادآور شد که تضمین کیفیت آموزش عالی بدون ارزشیابی صحیح امکان‌پذیر نمی‌باشد. فرایند ارزشیابی کیفیت آموزش عالی نظارت می‌کند که تا چه اندازه هدف‌های تعیین‌شده تحقق یافته است علاوه بر اینکه کیفیت تحقق هدف‌ها را موردبررسی قرار می‌دهد درباره فرایند انجام عملیات نیز قضاوت می‌کند (اخوان صراف و همکاران، ۱۳۹۵).

۶- راهکارهایی برای ارتقاء کیفیت آموزش عالی و هم گامی با استانداردهای جهانی:

۱. فراهم آوردن زمینه و شرایط لازم برای هدف‌گذاری کیفی و کمی:
وجود متقاضی برای استفاده از خدمات سیستم‌های آموزش عالی اساسی‌ترین محرک برای هدف‌گذاری می‌باشد زمانی که این متقاضیان نیازهای خود را از این سیستم نتوانند به‌درستی شکل‌بندی کنند و به مدیران آموزش عالی ارائه دهند هدف‌گذاری مدیران آموزش عالی کاملاً یک‌جانبه خواهد بود برای رفع این مشکل باید تقاضامحوری و مشتری‌مداری را در برنامه‌های آموزش عالی جایگزین عرضه محوری کرد کیفیت آموزش عالی بستگی به این دارد که چقدر می‌تواند نیازها و انتظارات ذینفعان مختلف اجتماعی را برآورده کند.

۲. ارتقاء کیفیت و کمیت اعضاء هیئت‌علمی:

با رشد سریع جمعیت و افزایش متقاضیان آموزش در مؤسسات آموزش عالی، جذب سریع هیئت‌علمی ضرورت می‌یابد اما در این میان نکته بسیار مهم این است که اعضاء هیئت‌علمی دانشگاه‌ها باید از مهارت و تخصص لازم برای آموزش و پژوهش برخوردار باشند این جذب اساتید بر اساس

الف) قدرت علمی

ب) حضور در محافل علمی جهان

ج) بروز بودن بر اساس ارتباطات با دنیای علمی مدرن

د) متعهد بر بومی ماندن و انتقال اطلاعات علمی به دانشجویان باید باشد

۳. تمرکززدایی و کاهش تسلط دولت بر دانشگاه‌ها:

برای رشد و ارتقاء کیفیت دانشگاه‌ها باید از مداخلات و تسلط دولت‌ها بر دانشگاه‌ها کاسته شود دولت‌ها باید دوست و حامی دانشگاه باشند و آن را همراهی کنند نه اینکه مدعی آن باشند. دیوانسالاری و ایدئولوژی دولت، در اغلب موارد بر زندگی علمی و دانشگاهی چیره می‌شود و مانع بروز و شکوفایی بسیاری از قابلیت‌های بالقوه آموزش عالی در کشور است.

جهانی‌شدن حاصل دیدگاه‌های نئولیبرالیستی سال‌های ۱۹۸۰ است و یکی از مضامین اصلی آن، کاهش نقش دولت‌ها در سراسر دنیاست. در این خصوص، هابرماس معتقد است مهم‌ترین اثر جهانی‌شدن تغییر نقش دولت‌ها و شکسته شدن روابط دولت‌ها و ملت است که می‌تواند فرصت‌ها و چالش‌های فراوانی را برای دانشگاه‌ها ایجاد کند. (لیورتار، ۱۳۸۴: ۵۰-۴۶).

۴. برنامه‌ریزی برای اشتغال دانش‌آموختگان بر اساس مهارت‌ها و تخصص‌هایی که کسب نموده‌اند:

ظرفیت پایین اقتصاد کشورهای درحال توسعه برای اشتغال‌زایی و عدم حمایت از طرح‌های کارآفرینی و عدم انطباق رشته‌های دانشگاهی با نیازهای بازار هدف، باعث بروز مشکل‌هایی برای اشتغال فارغ‌التحصیلان دانشگاهی می‌شود که این امر سبب از دست دادن انگیزه دانشجویان وافت کیفیت آموزش عالی می‌شود بسیاری از نخبگان و دانش‌آموختگان از کشور خارج می‌شوند و تخصص فراگرفته را که می‌بایست در خدمت کشورشان باشد با خود خارج می‌کنند.

۵. بالا بردن توان رقابتی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در عرصه بین‌الملل:

با توجه به جهانی شدن توسعه علم، همه کشورها می‌توانند در فرایند تولید علم جهانی مشارکت داشته باشند برای این مشارکت لازم است مؤسسات آموزش عالی از استانداردهای بالای آموزشی و پژوهشی برخوردار باشند عقد قرارداد با مراکز و مؤسسات آموزشی و پژوهشی در سراسر دنیا می‌تواند کمک شایانی به بالا بردن کیفیت علمی و توان رقابتی مؤسسات آموزشی بنماید.

۷- جهانی شدن و تأثیرات آن در خصوصی سازی مؤسسات آموزش عالی:

دانشگاه بازتاب پیشرفت یک کشور و سرمایه انسانی آن محسوب می‌شود و همچنین به دلیل ظهور اقتصاد مبتنی بر دانش «آموزش برای همه» به یکی از هدف‌های اساسی سیاست آموزشی اکثر کشورهای جهان تبدیل شده در سال‌های اخیر رشد سریع آموزش عالی برای پاسخ به تحولات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی مورد حمایت قرار گرفته از طرفی به دلایلی چون افزایش هزینه‌ها متعدد دانشگاه‌ها و افزایش جمعیت دانشجویی کشور، دولت‌ها را از تأمین بودجه و امکانات لازم برای دانشگاه‌ها ناتوان ساخته است لذا دانشگاه‌ها برای انجام برنامه‌ها و تحقق اهداف خود تلاش می‌کنند روش‌های مختلفی را برای تأمین هزینه‌های خود به کارگیرند، بدون اینکه از مسیر اصلی خود که تولید علم می‌باشد منحرف شوند. در این راستا خصوصی سازی به عنوان یک سیاست گسترش آموزش عالی و نیز تحقق استقلال مالی دانشگاه‌ها به حساب می‌آید.

دانشگاه نهادی است نیازمند استقلال علمی و سازمانی برخوردار از آزادی‌های علمی که در آن استادان، محققین، دانشجویان، کارشناسان و کارکنان بهره‌مند از اطمینان و امنیت و امنیت فکری، شغلی، مالی، سیاسی، اجتماعی، بتوانند به تولید اندیشه و دانش و تعمق تعهدات اجتماعی بپردازند.

معنای آزادی علمی آن است که دانشگاه‌ها بدون اینکه زیر سلطه و مداخله دولت‌ها باشند بتوانند به فعالیت‌ها و پژوهش‌های علمی خود بپردازند در این زمینه خصوصی سازی آموزش عالی می‌تواند یک عامل کمک‌کننده به استقلال دانشگاهی باشد. خصوصی سازی شرکت‌های دولتی برای اولین بار توسط انگلستان قبل از دهه هشتاد میلادی بنانهاده شد. سپس در کشورهای صنعتی و توسعه یافته رواج پیدا یافت. بر اساس تعریف بانک جهانی خصوصی سازی عبارت است از انتقال مالکیت یا کنترل بنگاه‌های اقتصادی از دولت به بخش خصوصی خصوصی سازی و اهداف آن در آموزش عالی:

۱. تناسب بیشتر فعالیت‌های مؤسسات آموزش عالی با انتظارات مردم:

به منظور بالا بردن کیفیت در مراکز آموزش عالی باید تناسب بیشتری بین انتظارات متقاضیان آموزش عالی و فعالیت‌ها و برنامه‌های این مراکز به وجود بیاید. خصوصی سازی آموزش عالی تا حد زیادی این تناسب را برقرار می‌کند و باعث بالا بردن کیفیت آموزشی می‌شود.

۲. متنوع ساختن محتوای آموزشی:

زمانی که نیازهای مخاطبان مورد توجه قرار می‌گیرد سعی می‌شود تا با توجه به علایق و نیازهای متنوع آن‌ها محتوای آموزشی تهیه گردد و نظر مخاطبان آموزش عالی در محتوای آموزشی گنجانده شود و این امر سبب بالا رفتن کیفیت آموزش عالی می‌شود.

۳. متنوع شدن روش‌های عرضه مطالب آموزشی:

با توجه به تنوع در نیازهای مخاطبان و متنوع شدن محتوای آموزشی، یقیناً این مطالب و محتوای آموزشی می‌تواند به روش‌های گوناگون به مخاطبان عرضه می‌شود با توجه به پیشرفت ارتباطات و فناوری اطلاعات، می‌توان از روش‌های نو و جدید برای عرضه مطالب استفاده نمود.

۴. توزیع عادلانه امکانات آموزشی:

با خصوصی سازی مراکز آموزش عالی امکانات آموزشی در تمام نقاط کشور به صورت عادلانه توزیع می‌شود و کیفیت آموزش عالی در سطح کلان مورد توجه قرار می‌گیرد.

۵. تقویت بنیان نظام آموزش عالی:

یکی از هدف‌های خصوصی‌سازی تقویت بنیان نظام آموزش عالی و قدرت بخشیدن به نظام آموزشی کشور می‌باشد و واگذاری فعالیت‌های خصوصی در زمینه آموزشی، در راستای تقویت بنیه آموزش کلان است و باید این زیرسیستم‌ها (مراکز آموزش عالی خصوصی) در مجموع به تقویت اهداف نظام کلان آموزشی منجر شود و در نهایت موجب تقویت نظام آموزش عالی شود.

مزایای خصوصی‌سازی در نظام آموزش عالی:

۱. بهبود کیفیت آموزشی:

یکی از اصلی‌ترین دلایل خصوصی‌سازی بالا بردن کیفیت آموزش عالی است دستیابی به کیفیت آموزشی بالاتر مستلزم تأمین منابع مالی و منابع انسانی کافی می‌باشد. با خصوصی‌سازی و افزایش درآمد این مؤسسات می‌تواند منابع انسانی، مالی، امکانات و تجهیزات کارآمدتری را در اختیار داشته باشند.

۲. استقلال دانشگاه‌های خصوصی:

عدم نیاز مالی به دولت نوعی استقلال در این سیستم به وجود می‌آورد و اهداف سیاسی و اقتصادی دولت نمی‌تواند آن را تحت الشعاع قرار دهد و دانشگاه‌ها از اختیارات کافی برای استخدام و به‌کارگیری اعضا هیئت‌علمی و کارکنان، تدوین برنامه درسی و انتخاب زمینه پژوهش‌ها و تخصیص منابع و غیره برخوردارند.

۳. قدرت اجرایی بالای قوانین و مقررات حاکم بر دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی:

به دلیل داشتن استقلال مالی و سیاسی و حضور کارگزاران دانشگاه‌ها در وضع قوانین از قدرت اجرایی و حمایت بالایی برخوردارند زیرا خود کارکنان در وضع قوانین دخیل هستند.

۴. شکوفایی استعدادها و توانایی‌ها:

عدم کنترل کارگزاران مؤسسات آموزش عالی توسط قوانین و مقررات دولتی موجب عملکرد بهتر آنان را به وجود می‌آورد و آن‌ها را قادر می‌سازد تا شایستگی‌های خود را بهتر بروز دهند.

۵. رشد قدرت رقابتی و رقابت‌پذیری:

با توجه به بالاتر رفتن کیفیت آموزشی در مراکز خصوصی، برقراری توازن بین دانشجو و استاد و رفع کاستی‌های موجود در مراکز دولتی، مؤسسات آموزش عالی از قدرت رقابت بالاتری برخوردار می‌شوند (شرقی، ۱۳۸۳).

۸- ارزیابی و نتیجه‌گیری:

با توجه به اهمیتی که بحث جهانی‌شدن در محافل علمی و پژوهشی یافته است باید پذیرفت که فرایند جهانی‌شدن در پی ایجاد جهانی است که در آن حدود و ثغور کشورها، تفاوت‌ها و اختلافات فرهنگی، ارزش‌ها، هنجارها و سلیقه‌ها و بینش‌ها و مراکز تصمیم‌گیری جداگانه وجود نداشته باشد و این تصمیم‌گیری‌ها، چه فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و غیره تابع یک‌روال باشند و جهت‌گیری واحدی را داشته باشند؛ که البته این موضوع خود چالش‌های جدی را پیش روی فرهنگ‌ها و ملت‌های مختلف قرار می‌دهد و آثار و نتایج متعددی را در زمینه فرهنگی و آموزشی موجب می‌شود؛ اما باید خاطر نشان شد جهانی‌شدن و پیامدهای مثبت و منفی آن، امری طبیعی و اجتناب‌ناپذیر است زیرا جهانی‌شدن نتیجه تاریخ است و حقیقتی است که آمده است تا پایدار بماند.

دانشگاه‌ها و نهادهای آموزش عالی، اگرچه خود در مفهوم‌سازی و شکل‌گیری پدیده جهانی‌شدن نقش بسزایی داشته‌اند خود نیز از این رهگذر دستخوش تحولات و تغییراتی شده‌اند در این میان رهبران آموزش عالی کشورها با توجه به این تغییر و تحولات باید برنامه‌ها و ساختار و اهداف آموزش عالی را به سمت نظام آموزش عالی جهانی حرکت دهند. تصمیمات به هنگام برنامه‌هایی که در آن‌ها نظرات متقاضیان آموزش عالی نیز لحاظ شده است می‌تواند راه گشا باشد.

یکی از جنبه‌های بین‌المللی شدن آموزش عالی یعنی جابجایی دانشجو به‌عنوان اولین نقطه روند جهانی‌شدن آموزش عالی است اعزام دانشجو به خارج از کشور به‌ویژه کشورهای پیشرفته، زمینه را برای جهانی‌سازی بیشتر آموزش عالی فراهم می‌کند.

نیاز به مهارت‌های بین‌المللی، مهاجرت و جابجایی میان مرزها، چالش‌های جدیدی را برای مراکز و مؤسسات آموزش عالی به وجود آورده است، شرایط جدید جهانی شدن فشار زیادی به مؤسسات آموزش عالی برای ایجاد فرصت‌های یادگیری مناسب برای مخاطبان‌شان، تحمیل می‌کند تا اینکه دانش‌آموختگانی تربیت کنند که بتوانند در محیط جهانی به رقابت بپردازند و با جامعه جهانی روبرو شوند هم‌راستا شدن با فرایند جهانی شدن می‌تواند به مؤسسات آموزش عالی کمک کند تا مهارت‌ها و تجربه‌های جدید موردنیاز را به دانشجویان انتقال دهند و شهروندانی مفید برای جامعه جهانی تربیت کنند (اخوان صراف و همکاران، ۱۳۹۵).

از سویی دیگر با رشد جمعیت و همگانی شدن آموزش عالی، تأمین بودجه و پشتیبانی مالی برای آموزش عالی به‌عنوان یکی از چالش‌های مهم شناخته می‌شود با رشد تقاضا برای آموزش عالی محدودیت‌های زیادی برای دولت‌ها برای پاسخگویی به این تقاضای عمومی وجود دارد. برای پاسخگویی به این محدودیت‌ها سرمایه‌گذاری‌های خصوصی و خصوصی‌سازی آموزش عالی در حال رشد سریع می‌باشد.

فرایند بین‌المللی نمودن باید مطابق با اصول و ملاک‌های شناخته‌شده صورت بگیرد در پرتو چنین بستری، اقدامات مختلفی را می‌توان برای بین‌المللی نمودن نظام آموزش عالی و بالا بردن کیفیت آموزش عالی، در دستور کار قرارداد. با الهام از رویه‌ای که مؤسسات آموزش عالی پیشرفته پیش گرفته‌اند راهکارهای زیر را می‌توان برای بین‌المللی شدن آموزش عالی پیشنهاد داد:

۱. بهبود کیفیت خدمات ارائه‌شده توسط دانشگاه‌ها از طریق اجرای برنامه‌های مشترک با دانشگاه‌های خارجی
۲. تأمین نیاز بازار کار داخلی و آموزش و تربیت فارغ‌التحصیلان با مهارت‌های موردنیاز بازارهای جهانی
۳. جذب و پذیرش دانشجویان خارجی
۴. بالا بردن کیفیت برنامه‌های درسی از طریق گنجاندن ابعاد بین‌المللی
۵. ارتقاء کیفیت فعالیت‌های پژوهشی با همکاری دانشگاه‌های خارجی
۶. مشارکت بیشتر با دانشگاه‌های خارجی
۷. تدوین و اجرای طرح‌های تحقیقاتی فراملی به‌منظور جلب نخبگان
۸. برنامه‌ریزی برای پیشگیری از مهاجرت مغزها و جذب سرمایه و نیروی متخصص ملی فرمیهنی فراهانی و همکاران (۱۳۸۲).

منابع

۶. اخوان صراف، احمدرضا، نیل فروش زاده، مریم (۱۳۹۵)، «ابعاد جهانی سازی آموزش عالی»، فصلنامه رشد فناوری، سال پنجم، شماره ۱۷
۷. بازرگان. عباس، اسحاقی. فاخته، (۱۳۸۷)، تحلیل فرایند هدف‌گذاری در ارزیابی درونی کیفیت گروه‌های آموزشی دانشگاهی: مطالعه موردی، مطالعات به جهانی شدن و روندهای جهانی در تحولات آموزش عالی و وضعیت آموزش عالی ایران فصلنامه علوم اجتماعی، شماره تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد، شماره ۳۳، صص ۷۲-۵۷.
۸. بزرگمهری. مجید (۱۳۸۳): بین‌المللی شدن آموزش عالی، گزینه مناسب در قبال موج جهانی شدن. در مجموعه مقالات همایش آموزش عالی و توسعه پایدار. (جلد دوم، ۴)
۹. شرقی. عبدالعلی (۱۳۸۳). ارتباطات بین‌المللی و توسعه علمی. در دایره المعارف آموزش عالی. (جلد اول ۱۸۶-۱۸۹)

۱۰. دعایی، حبیب... و عالی، مرضیه. (۱۳۸۴). سازمان‌ها در بستر جهانی‌شدن. چاپ اول. مشهد: بیان هدایت نور
۱۱. لیوتار، ژان فرانسوا. (۱۳۸۴). وضعیت پست‌مدرن: گزارشی درباره دانش. ترجمه حسینعلی نوذری، تهران: گام نو
۱۲. فرمیپنی فراهانی، محسن. (۱۳۸۲). جهانی‌شدن و تربیت شهروند جهانی. مجموعه مقالات اولین همایش ملی و جهانی‌شدن و تعلیم و تربیت. چاپ اول. تهران: جهاد دانشگاهی.
۱۳. آراسته، حمیدرضا؛ سبحانی نژاد، مهدی؛ همایی، رضا (۱۳۸۷). وضعیت دانشگاه‌های شهر تهران در عصر جهانی‌شدن از دیدگاه دانشجویان، فصلنامه پژوهشی و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، شماره ۵ - ۴۶-۴۷
۱۴. بازرگان، عباسی (۱۳۸۸). ظرفیت‌سازی برای تضمین کیفیت آموزشی مهندسی در ایران، ضرورت ملی و فرصت‌سازی برای عرضه آموزش مه‌اند حسی قراملی، فصلنامه آموزشی مهندسی ایران سال یازدهم، شماره ۸۳، ۲۹-۳۸
۱۵. بازرگان، عباسی (۱۳۸۶). بررسی آموزش فراملی در ایران و پیشنهاد ساختار مناسب برای تضمین کیفیت آن، موسسه پژوهشی و برنامه‌ریزی آموزش عالی.
۱۶. بازرگان، عباسی؛ عامری، رضا (۱۳۸۹). نگاهی دیگر به ساختار سازمانی مناسب برای ارزیابی کیفیت در سطوح دانشگاهی و نظام آموزش عالی کشور مجموعه مقالات چهارمین همایشی ارزیابی درونی کیفیت در نظام دانشگاهی تهران: موسسه انتشارات دانشگاه تهران، صصی ۱۵-۵ بزرگمهری، مجید (۱۳۸۳): بین‌المللی‌شدن آموزش عالی، گزینه مناسب در قبال موج جهانی‌شدن. در مجموعه مقالات همایش آموزش عالی و توسعه پایدار (جلد دوم، ۱۶-۳).
۱۷. فرهنگ دهخدا جاودانی، حمید، (۱۳۸۸)، جهانی‌شدن و آموزش عالی. گست میان نظریه تاکنش: راهبردهایی نوین برای توسعه آموزش عالی، تهران، فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، شماره ۵۳، صص ۱۰۷-۱۳۱.
18. Delanty, G(2001). Challenging Knowledge: The University in the Knowledge Society. Buckingham, Open U. Press.
19. Delanty, G. (2004). Does the University Have a Future? In Globalization and Higher Education. Hawai'i U. Press, Honolulu: pp. 241-254
20. Cohen, M. & March, J. (1974). Leadership and Ambiguity: The American college president. New York, Mc Grow- Hill.

Higher Education Management in line with Globalization

Nehzat Zavar

MA Student of Executive Management, Payam Noor University of Karaj

Abstract

Higher education each country is a symbol of growth or decline of a society, a culture of economics and humanities on the social and so on. They train specialists, administrative actions and thoughts of a society is the product of higher education. If these are not trained specialists tailored to the needs of society and the world. Human resources will lead to a waste of financial resources.

According to the concept of globalization in today's world population growth in recent years' internationalization of higher education A concept that was related solely to the movement of students in a broader sense has become Which involves the improvement of quality in higher education The use of new technologies and technology Competition is global. Modern management, That the native structure of both the global structure comes into play That today the international Vbatvjh to measure the quality of higher education in the countries become Moving Toward a World of Higher Education requires That gliders of higher education to the needs of their community and the world around have a macro and either by bonds programs in line manufacturer in the world can Nyrvhhay excellent training of specialized and efficient society.

Keywords: Globalization, Higher Education, Quality Improvement, Privatization
